Univerza v Mariboru

IFMSA – Saint Etienne (Francija)

Poročilo o praksi

Pripravila: Janja Topolovec

Maribor, avgust 2010

V šolskem letu 2009/2010 sem od 01. julija 2010 do 29. julija 2010 opravljala prakso v Franciji, v mestu Saint Etienne.

Saint-Étienne je mesto in občina v vzhodni francoski regiji Rona-Alpe in ima približno 180.00 prebivalcev. V 16. stoletju so v Saint-Étiennu izdelovali orožje, ki je bilo zaslužno za dvig njegove pomembnosti. Prav zaradi te industrije je bil za časa francoske revolucije preimenovan v Armeville. V začetku 18. stoletja je postal središče premogovništva. Z napredujočo industrijo se je število prebivalstva do leta 1880 z začetnih 20.000 povzpelo na 110.000, s tem pa je Saint-Étienne prevzel vodilno vlogo v pokrajini ter postal sedež prefekture.

Slika 1: Hotel de Ville

V Saint Etienne sem potovala z letalom, in sicer iz Benetk v Lyon, potem pa z vlakom do Saint Etienna, kjer me je pričakala študentka Carole. Čeprav ni bila moja gostiteljica, me je peljala v stanovanje in me naslednji dan peljala v bolnico ter razkazala mesto. Dejansko je moja gostiteljica sama odšla na IFMSA prakso na Slovaško, a mi je kljub temu pustila ključe za stanovanje ter denar za mesečno karto za tramvaj. Res je, da sem bila v stanovanju sama, vendar smo se vsak dan družili z drugimi študenti, tako da smo vsak dan obiskali kakšen kraj, muzej ali kaj drugega.

Živela sem v centru mesta Saint Etienne. Zajtrk in večerjo sem si priskrbela sama, kosilo pa smo brezplačno dobili v bolnici Hopital Nord. V bolnišnici sem dnevno preživela 4 ure (od 8.00 do 12.00), zmeraj v operacijskih sobah, saj sem bila dodeljena v abdominalno kirurgijo. Tamkajšnji zdravniki so zelo slabo govorili angleški jezik, tako da je sporazumevanje včasih bilo težavno. Imela sem srečo, saj je moja mentorica dr. Gabriela Barabino znala nekaj

angleščine in mi tako sproti obrazložila operacijske posege. Večinoma sem operacije le opazovala, asistirala sem le redkokdaj.

Slika 2: Glavni vhod v bolnico Hopital Nord

Med svojo prakso sem imela možnost videti in spremljati tudi in vitro fertilizacijo in nekatere ginekološke operativne posege. Vso osebje in na splošno ljudje v Saint Etiennu so prijazni in ti skušajo po svojih najboljših močeh pomagati.

Socialni program smo si uredili kar sami. Dejansko fiksnega programa ni bilo, tako da smo sproti razmišljali o tem, kaj bi si lahko ogledali ter kam bi lahko šli. Tako nas je pot zanesla en vikend na jug, v Narbonne, drugi vikend pa v Paris. Ogromno smo videli tudi majhnih vasic v okolici Saint Etienna. Francozi so nam pripravili tudi piknik, skupaj pa smo organizirali tudi internacionalni večer.

Slika 4: »Ena gasilska« pred muzejem premogovnika v Saint Etiennu

Čeprav je bila slaba stran izmenjave jezikovna bariera (nekateri francoski zdravniki resnično ne znajo niti besede v angleščini), me to ni motilo. Srečo sem imela s svojo mentorico, včasih pa smo kar pomešali angleščino, nemščino in francoščino, pa je šlo.

Čas, ki sem ga preživela na praksi, je bil nepozaben. Ne samo, da sem pridobila ogromno znanja na področju kirurgije, prav tako sem spoznala ljudi, ki bodo zagotovo bogatili moje življenje še v prihodnje. Veliko sem pridobila tudi na področju znanja francoskega jezika, ki ga bom zagotovo še dodatno podkrepila z jezikovnim tečajem. Občutkov, samozavesti in lepih spominov, ki jih pridobiš na takšnem potovanju ti ne more vzeti nihče. Počutim se bogatejšo in vem, da sem tudi na osebnostnem nivoju pridobila zelo veliko. Vsem, ki so odprti za spremembe, ki želijo več, je takšna praksa neprecenljiva. »Izkušnja ni nekaj kar se ti zgodi. Izkušnja je, kar narediš s tistim, kar se ti zgodi.« to je tisto, zaradi česar se vsako leto toliko tisoč medicincev odloči in tvega potovanje v drugo deželo.

Vive la France, vive l' IFMSA! ☺